ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Πέντε χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὸν μαρτυρικὸ Ἰούλιο τοῦ 1944, ποὺ τὸν πέρασα στὴν Γερμανοκρατουμένη Πάτρα, φυλακισμένος, ἀπομονωμένος, στὰ μπουντρούμια τῶν Ἒς—Ἒς τῆς διασταυρώσεως τῶν δρόμων Κανακάρη - Βότση.

Ἔπειτα ἀπὸ σκληρὴ ἀνάκρισι ἡμερῶν, μὲ τὰ χειρότερα καταναγκαστικὰ μέσα — εἶδαν οἱ Γερμανοὶ ὅτι δὲν βγαίνει τίποτε ἀπὸ ἐμὲ — καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μὲ στείλουν στὸ στρατόπεδο, ἵνα μὲ τὴ σειρά μου πληρώσω τὰ ἀντίποινα κανενὸς σαμποτὰζ ἢ φόνων Γερμανῶν, τόσων συχνῶν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη.

Στὸ Μεσολόγγι ὅταν ἔμαθαν ὅτι μὲ μετέφεραν οἱ Γερμανοὶ στὴν Πάτρα, κινήθηκαν ὅλοι νὰ μὲ σώσουν. Ἔστειλαν τηλεγραφήματα στὴ Κυβέρνησι καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Δαμασκηνὸ καὶ στὴ Γερμανικὴ Διοίκησι, τὸ δὲ Δημοτικὸ Συμβούλιο, διὰ τοῦ Νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας, ὁ ὁποῖος ἔστειλε καὶ αὐτὸς ἰδιαίτερο μακρὸ τηλεγράφημα, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθο ψήφισμα: «Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου διερμηνεῦον ὁμοψήφως τὴν Παμμεσολογγίτικην συγκίνησιν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων σύλληψιν, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν διεκρίβωσεν εἰσέτι, τοῦ ἐπὶ ὁλόκληρον 20ετίαν διατελέσαντος Δημάρχου τῆς Πόλεως Χρ. Εὐαγγελάτου ἀπευθύνεται εὐσεβάστως πρὸς τὰς ἁρμοδίας Γερμανικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ διατρανώση ὅτι ὁ συλληφθεὶς Δήμαρχος Χρῆστος Εὐαγγελᾶτος ἐμποτισμένος ἀπὸ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς πόλεως τῶν ἐλευθέρων πολιορκημένων ἐκράτησε καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον τὴν προσήλωσίν του εἰς τὰ ἀθάνατα Ἑλληνικὰ ἰδανικὰ τὰ θεμελιωμένα εἰς τὸ ἱερὸ τρίπτυχο τῆς Πατρίδος, Θρησκείας καὶ Οἰκογενείας καὶ ἠδυνήθη κατὰ τὴν τελευταίαν δύσκολον καμπὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας νὰ διατηρήση μὲ τὴν σωφροσύνην καὶ τὸ κῦρος του τὴν Ἱερὰν Πόλιν τῆς Ἐξόδου κατὰ τὸ δυνατὸν μακρὰν ἀπὸ τὸν σάλον ποὺ δημιουργοῦν αἱ ἀκρότητες τῶν νέων συνθημάτων, αἵτινες τοσοῦτον ἐντόνως ἀποκρούονται ἀπὸ τὰ ἀθάνατα Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἐκφράσῃ τὴν εὐχὴν ὅπως αἱ Ἀρχαὶ κατοχῆς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν ψυχραίμῳ ἐκτιμήσει πάντων τούτων ἀποκαταστήση εἰς τὴν θέσιν του τὸν συλληφθέντα Δήμαρχον, διαβεβαιούμεναι ὅτι οὕτω συντελοῦν εἰς τὴν λυσιτελεστέραν καὶ ὑγιεστέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ δημιουργηθέντος ἐκ τῆς συλλήψεως τοῦ Δημάρχου της ἀγωνιώδους εἰς τὴν πόλιν κενοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας οὐδεὶς τῶν δημοτῶν της κρίνει ἑαυτὸν ἐπαρκῆ διὰ νὰ συμπληρώση. Ἐν Ἱερᾷ Πόλει τοῦ Μεσολογγίου τῇ 5 Ἰουλίου 1944, ὁ Πρόεδρος Ἀθανάσιος Λάσκαρης ἰατρός, τὰ μέλη Πάνος Ι. Ντρές, Ἀθανάσιος Λούτσας, Γεώργιος Κατάσος, Ἀντώνιος Κεκκές, Κωνσταν. Ρήγας, Γεώργιος Σατραζέμης, Νικόλαος Πατίλης, Δημήτριος Κ. Γιωτόπουλος, Χρῆστος Καρανᾶσος, Ἰωάννης Τσατσάνης, Χρ. Καρατσώρας Κωνσταντῖνος Σταυρόπουλος, Ἁρμόδιος Ζαΐμης, Βασίλειος Κυριάκου, Γεώργιος Δροσόπουλος.»

Μόλις ἔπεσε ὁ ἥλιος καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν Πατρινῶν εἶχε σταματήσει μ' ἔβαλαν σ' ἀνοικτὸ μικρὸ αὐτοκίνητο μὲ δύο γυναῖκες, ποὺ ἔβγαλαν ἀπὸ ἄλλο ὑπόγειο. Αὐτὲς τὶς ἄφησαν στὶς γυναικεῖες φυλακές, ποὺ ἦσαν σ' ἕνα ψηλὸ σπίτι, ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Γούναρη πρὸ τῶν Ψηλῶν Ἀλωνιῶν. Οἱ Ἕλληνες χωροφύλακες ποὺ ἦσαν φύλακες πλησίασαν τὸ αὐτοκίνητο καὶ μὲ ἀνεγνώρισαν. Ἀξύριστος ἕνδεκα ἡμέρες, ρυπαρὸς ἀπὸ τὴ διαβίωσι στὸ ἄθλιο ἐκεῖνο ἀπομονωτήριο θὰ εἶχα φρικτὰ χάλια. Μοῦ εἶπαν σιγά, ἐνθαρρυντικὲς λέξεις καὶ μοῦ εὐχήθηκαν καλὴ ἀπαλλαγή.

Στὸ ἀνέβασμα τοῦ δρόμου πρὸς τὴν πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου μ' ἀνεγνώρισαν ἀπὸ τὸ παράθυρο ὁ τελωνειακὸς κ. Ἰωάννης Τσατσάνης καὶ ἡ κυρία του. Συμπολῖτες καὶ οἱ δυὸ εἶχαν δείξει ἐνδιαφέρον καὶ στὸ πέρασμά μου, τὸ τόσο γρήγορο ἀνεσκίρτησαν ἀπὸ χαρά. Εἶχαν χάσει ἀπὸ ἡμέρες τὰ ἴχνη μου.

Περάσαμε τὸ «Τάσι» καὶ τοῦ «Κόκκαλη τὸ γεφῦρι» καὶ ἀπ' ἐκεῖ τοὺς στρατῶνας. Δὲν ἤξερα ποῦ μὲ πᾶνε, σὲ φυλακὴ ἢ σ' ἐκτέλεσι. Εἶχα ἀφεθῆ στὸ μοιραῖον!

Εἰ τὸ φέρον Σὲ φέρει, φέρε καὶ φέρου...

Εἰ δι' ἀγανακτῆς καὶ σ' αὐτὸν λυπῆς, τὸ φέρον Σὲ φέρει!

Περάσαμε τοὺς στρατῶνες καὶ ἐπήραμε τὸ δρόμο πρὸς τὸ Γηροκομεῖο. Στὸν πρῶτο ἀνήφορο σταματήσαμε. Ἀπέναντι ἀπὸ ἕνα μεγάλο κτίριο — σχολεῖο ἢ Νοσοκομεῖο δὲν μπορῶ νὰ τὸ προσδιορίσω — εἶναι μιὰ παληὰ βίλλα. Ἐκεῖ σταματήσαμε. Γερμανικὴ φρουρὰ καὶ κλειστὰ τὰ παράθυρα πρὸς τὸν δρόμο. Ὁ Ἀρχιφύλαξ μοῦ πῆρε τὰ στοιχεῖα μου καὶ μ' ἔγραψε στὰ κατάστιχά του. Ἤμουνα φυλακισμένος στὸ «Στρατόπεδο Λυμπεροπούλου» τότρομερὸ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῆς Πάτρας.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσι: ὑπέροχη. Ἀπ' τὸν τάφο τοῦ μπουντρουμιοῦ αἱ φυλακαὶ τοῦ Λυμπεροπούλου δὲν εἶχαν καμμία σύγκρισι. Μέσα ἐκινοῦντο ἐλευθέρως οἱ κρατούμενοι καὶ στὸ μικρὸ προαύλιο μὲ τὸν πανύψηλο τοῖχο, νύκτα καὶ ἡμέρα ἐπετρέπετο ἡ κυκλοφορία, γιατὶ ἐκεῖ ἦσαν τὰ ἀποχωρητήρια καὶ τὰ τρεχούμενα, κρύα νερά. Ἀλλὰ ... σὲ λίγο ἡ ζωὴ ἐκεῖ ἦταν φρικτότερη ἀπὸ τὴν κόλασι.

Πρῶτοι οἱ Μεσολογγῖτες ποὺ εἶχαν συλληφθῆ μαζί μου, Δαρλαμῆτσος, Γιανναρᾶς, Γερεβασίλης, Σάτρας, Γαλανός, Τσιφοπανόπουλος ἦλθαν καὶ μ' ἀγκάλιασαν, κι' ἕνας ἄλλος Ἰούδας ἀληθινός. Τὸν ξέρουν οἱ Μεσολογγῖτες καὶ οἱ Πατρινοὶ ποὺ μὲ παρηκολούθησαν στὸ Γολγοθᾶ μου. Ἔπειτα μὲ καλοσώρισαν ὅλοι τοῦ στρατοπέδου: Καλαβρυτινοί, Πατρινοί, Αἰγιῶτες, Ἀμαλιαδῖτες καὶ μιά μεγάλη συντροφιὰ ἀπὸ τὰ Ροΐτικα μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος Γεώργιο Χ. Πολυχρονόπουλο καὶ τὸ Πᾶνο Δίπλα.

Δὲν πρόφθασα ν' ἀνοίξω κουβέντα — γιατὶ ἤμουνα βουβὸς τόσες ἡμέρες στὴ σκοτεινή, φρικτή, βρωμερὴ—τάφος ἀληθινὸς—ἀπομόνωσί μου, π' ἀκούω ἕνα ψηλὸ γέρο — ἀπάνω ἀπὸ ὀγδοήντα — Τουρούκη τὸ ἐπώνυμο, ψάλτη ἑξῆντα καὶ περισσότερα χρόνια στὰ Ροΐτικα — μοῦ εἶπαν πῶς πέθανε πρόπερσι—νὰ μᾶς καλῆ ὅλους σὲ παράκλησι.

Κατεβήκαμε στὴ αὐλή. Στὸ τοῖχο κρεμάσθηκαν εἰκονίσματα τῆς Παναγίας καὶ ἄλλων ἁγίων, λιβάνι ἀνάφθηκε σ' ἕνα κεραμίδι καὶ δυὸ κεράκια στὰ χέρια κρατουμένων κι' ἡ ψαλμωδία τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος ἄρχισε.

Εἶμαι—δὲν τὸ κρύβω — θεοφοβούμενος. Ὅταν τέλειωσα τὴ νομική, σπούδασα στὸ Πανεπιστήμιο, τὴ θεολογία. Ἀλλὰ συγκινητικώτερη στιγμὴ ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ οἱ «ἑτοιμοθάνατοι» ἐδέοντο στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ λυτρωμό τους, δὲν ἐδοκίμασα στὴ ζωή μου, καὶ ἔνοιωσα τόσο κοντὰ μου τὴ δύναμι τοῦ Θείου. Ὁ Τουρούκης, στὸ τέλος τῆς δεήσεως, ποὺ ἐγονατίσαμε, εὐχήθη στὸ ἑαυτό του καὶ σ' ὅλους «καλὸ ξημέρωμα».

Ὅταν ἀνέβηκα ἀπάνω, μετὰ τὴ παρακλητικὴ προσευχή, καὶ στάθηκα στὴ ταράτσα τοῦ Λυμπεροπούλου — παληᾶς βίλλας, ἔπειτα σχολείου, λυκείου ὅπως μὲ πληροφόρησαν—κι' εἶδα τὴν Πάτρα, ὡραία στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, καὶ διέκρινα στὸ βάθος σκιὲς τὰ βουνὰ τοῦ Μεσολογγίου, πλημμύρισα ἀπὸ χαρά, ἐνῶ γύρω μου, ἔπεφταν σὲ μελαγχολικὲς σκέψεις. Ἐνύχτωσε κι' ἀγωνιοῦσαν ὅλοι γιὰ τὴν χαραυγή...

Νὰ γιατὶ ἡ ζωὴ στοῦ Λυμπεροπούλου, ποὺ ὑπῆρχε τόση ἐλευθερία κινήσεως, τροφὴ ἄφθονη ἀπὸ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ καὶ τὸ συσσίτιο τοῦ στρατοπέδου ἀλλὰ καμμία ὄρεξις σὲ κανένα — ἦταν κόλασις φοβερή!

Τὰ χαράματα ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ ἡ κουστωδία τῶν Γερμανῶν πρόσταξε νὰ ντυθοῦμε. Ὁ Ἀρχιφύλαξ φώναξε τὰ ὀνόματα 35 κρατουμένων. Τοὺς πῆραν καὶ ἔπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα ἀκούσαμε ὁμοβροντίες καὶ σὲ λίγο, οἱ συγκρατούμενοί μας τὴν νύκτα 35 Ἕλληνες, φορτωμένοι σὲ κάρρα — ποὺ τὰ βλέπαμε ἀπ' τὰ παράθυρα, πρὸς τοὺς στρατῶνας, μετεφέροντο, ἐκτελεσμένοι ἀπὸ τὸ Γερμανικὸ ἀπόσπασμα, γιὰ νὰ ταφοῦν σ' ὁμαδικοὺς τάφους!

Ἀπ' τὸ στρατόπεδο τοῦ Λυμπεροπούλου ἔπερναν τὸν ἀριθμὸ τῶν προσώπων, ποὺ ἔδινε διαταγὴν ὁ Γερμανὸς Διοικητὴς τῆς Κορίνθου „νὰ ἐκτελεσθοῦν γιὰ ἀντίποινα σαμποτὰζ ἢ φόνων Γερμανῶν τῆς προηγουμένης ἡμέρας, ποὺ συνέβαινον κάθε μέρα στὴ Πελοπόννησο.

Γι' αὐτὸ τὸ «στρατόπεδο Λυμπεροπούλου», μὲ τὴ μαγική του θέα, μὲ τὰ κρύα νερά, μὲ τὴ πλούσια καὶ ἐκλεκτὴ τροφὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ σοκολάτες καὶ σιγάρα καὶ τόσα πράγματα ποὺ ἔμειναν ἀνέπαφα, ἦταν κόλασις καὶ τὸ μπουντρούμι ποὺ ἀφῆκα, τὸ βρωμερό, τὸ ἄθλιο, τὸ σκοτεινό, τὸ ἀπαίσιο, ἦταν, παράδεισος!

Στοὺς τοίχους ἕνα μακάβριο θέαμα ἐπρόβαλλε. Κάθε εἰσερχόμενος ἔγραφε στὸ τοῖχο τὸ ὄνομά του καὶ τὸν τόπο του, καὶ ὅταν ἐξετελεῖτο οἱ ἄλλοι προσέθεταν ἕνα σταυρὸ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του. Λίγοι ἀπὸ κεῖ βγῆκαν ζωντανοί. Ἦταν ἡ μάνδρα τῶν ἑτοιθανάτων. Ἦσαν πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς — οἱ περισσότεροι καθαρόαιμοι Ἕλληνες — θύματα τῆς κακῆς ὥρας ποὺ τόσον ἀκριβὰ τὴν πλήρωσε ὁ Ἑλληνισμός.

Πῶς βγῆκα ἀπὸ τὸ στρατόπεδο αὐτὸ καὶ μετεφέρθηκα στὶς φυλακὲς Μαργαρίτη τῶν Πατρῶν, καὶ σώθηκα ἀπὸ τὰ νύχια τῆς Γκεστάπο θὰ γράψω στὸ προσεχὲς φύλλο τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος».

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Μικρὰ νέα

Ἐνῷ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς μερικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης κάνει τρομερὴ ζέστη, στὴν Ἑλλάδα ἐφέτος ἄγομεν ἐποχὴν ἀνοίξεως.

—Στὴν Ἀμερική, κατηναλώθησαν μίαν ἡμέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, 11 ἑκατομμύρια παγωτά, 7 ἑκατομ. γαζόζες, ἄλλες τόσες πορτοκαλάδες καὶ ὑπερτριπλάσιες δροσιστικὲς τσίκλες.

—Ἐδῶ, μεσοῦντος τοῦ καλοκαιριοῦ, ὑπάρχουν πάμπολλα κρούσματα γρίππης, ἐσημειώθη μεγάλη κατανάλωσις ἰωδίου «κοφτές» βεντοῦζες κλπ.—καὶ τὶς λεμονάδες ἀντεκατέστησαν τὰ φασκόμηλα.

—Τέλος ἐκινδύνευσε νὰ καταποντισθῆ ἡ Λάρισα ἀπὸ μεγάλην πλημμύραν.

—Πλῆθος προσκυνητῶν θὰ μεταβῆ ἐφέτος, κατὰ τὰ φαινόμενα, εἰς Κέρκυραν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πολιούχου Ἁγίου Σπυρίδωνος.

—Ὁ ἐδῶ εὐδοκίμως δρῶν Σύλλογος τῶν Κερκυραίων θὰ πραγματοποιήση ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ, ἐκδρομὴν—μᾶλλον τριήμερον—εἰς τὴν μυροβόλον νῆσον.

—Ὑπερφρουτοπαραγωγὴ ἐφέτος.

—Εἰς τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὀφείλεται καὶ ἡ ἀναξία λόγου τιμὴ τῶν φρούτων.

—Ρεκὸρ πάντως ἐσημειώθη εἰς τὴν τιμὴν τῶν σύκων.

—Εἰς τὸ Μαρκᾶτο ἐπωλήθησαν προχθὲς πρὸς 600 (!) δραχ. τὴν ὀκᾶ.

—Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὴν Ἀθήνα, ὅπου καραβάνια ὁλόκληρα μὲ φροῦτα ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν καταφθάνουν καθημερινῶς.

Εἴθε τὸ ἴδιο νὰ συνέβαινε μὲ ἄλλα εἴδη, ἀριστοκρατικῆς καταγωγῆς.

—Τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπλησίαστος.

—Τὸ λάδι αἰφνης, ἢ τὸ βούτυρο, τὸ τυρὶ κλπ.

Τεχνίτης, ἄριστος ἠλεκτροσυγκολλητὴς καὶ ὀξυγονοκολλητής, ζητεῖ ἐργασίαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΛΥΡΙΚΕΣ ΠΡΟΖΕΣ

ΤΟΥ ΝΤΟΥΝΙΑ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Ἡ δουλειά της εἶναι πλύστρα... Ἀλλάδμωστὴ χωρίστρα...εἶναι ἄριστα, στὸ μοδέρνο ζπερμανάντ! Νέα πολὺ καθὼς πρέπει... Μὲ τὴ τσάντα της τὴ νάϋλον καὶ παποῦτσι ἀπὸ κρέπι... Τὸ μεγάλο της προσόν... Ἔχει τρόπους εὐγενείας μὲ μερσὶ καὶ μὲ παρντόν... Ἀποφεύγει τὰ ξυνά... προτιμῶντας μέχρι τρέλλας, σὰν εὐαίσθητη ποὺ εἶναι, τὰ κρυμμένα ὀρεκτικά!.. Τὴν λένε, Ναυσικᾶ!., Κι' εἶναι αὐτὴ ποὺ ὅλα τὰ ξέρει τοῦ ντουνιᾶ τὰ μυστικά...

Πρώτη ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα... Σὰν ἀνάψουνε τὰ φῶτα... Καὶ κοντά της στὴ σειρὰ μὲ καρέκλες καὶ σκαμνιά... Παίρνει θέσι ἡ γειτονιά... Ταχτικὰ καὶ κάθε βράδυ... μ' ἕνα μῆλο μ' ἕν ἀχλάδι... πῶχει τζάμπα... γιὰ τὴ φίνα της τὴ γάμπα... ἀπὸ τὸν ἀντικρυνὸ μονάβη... Μόνη κόβει.., μόνη ράβει.. κι' ἀρχινάει τὸ τροπάρι...

—Ἄ, μπά... μπά... δὲν θὰ τὴν πάρη... Τὴν Μαρίκα ὁ Ζουάν. Ὅσο καὶ γιὰ τὴ δασκάλα, κλέφτηκε ἡ καλή σου— μπράβο—μ' ἕνα ναύτη ἀπὸ τὴ Καβάλλα... Ἂν πῆτε καὶ γιὰ τὴν παπαδιά... Κύττα, μὴ βγάλτε τσιμουδιά... Ὁ Θεὸς νὰ μὲ σχωρέση .. Ὁ δαίμονας νὰ μὲ πάρη νὰ μ' ἀλέση .. Καλλίτερα νὰ μὴ μιλήσω... Γιατὶ θὰ πάω νὰ κοινωνήσω... Ἀμ, κι' ἡ Ἑλένη τοῦ Ντολιᾶ...σάμπως τώρα τελευταῖα νὰ τὴν βλέπω μὲ κοιλιά... Ἀλλὰ κι' ἡ μαντὰμ Κατίνα... ποὺ ὅλο πάει στὴν Ἀθήνα... καὶ μᾶς κάνει τὴν μεγάλη... Τί σοῦ λέει; Ἀκόμα ἡ θεομπαίχτρα τὰ χρωστάει τοῦ μπακάλη!.. Καὶ στὸ τέλος—τέλος γι' ἀκοῦστε με ἐδῶ... Ἕνα κι' κι' ἕνα κάνουν δυό... Δὲν μπορεῖ ἡ παληὸ—Φανιώ... νὰ κρεμιέται στὸ φεγγίτι... καὶ νὰ ξετιμώνη τῆς κάθε μιανῆς φτωχειᾶς τὸ σπίτι... Μὴν τῆς εἰπῶ γιὰ τὸ φαντάρο... πῶς ὁ κόσμος τὸ 'χει τούμπανο κι' ἐγὼ εἶμαι τὸ φουγάρο...

—Φυσικά... πολὺ σωστά, τοὺς τὰ λέει λογικά...Μαζί της οὖλες... συμφωνᾶνε οἱ γυναικοῦλες... Καὶ στὸ κάτω τῆς γραφῆς... Εἶναι καὶ μία δεσποινὶς.., Ὄχι ὅμοια μὲ τἄλλα τῆς ἀράδας θηλυκά. Εἶναι κορίτσι προκομένο... Τὸ μυαλό του στὴ δουλειά... Λές, καὶ τοῦ λείπει ἡ μιλιά... Ἔχει τὸ στόμα του ραμμένο... Τὸ καϋμένο... Μ' ὅλο ποὺ τὰ ξέρει κι' ὅλα τοῦ ντουνιᾶ τὰ μυστικά... Ἔχει δίκηο ἡ Ναυσικᾶ!..

Ρίτα Ν. Σαρδελιάνου

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ κάτωθι ὑπογεγραμμένη Σωτηρία Ἀντιόχου κάτοικος Ζακύνθου δηλῶ ὑπευθύνως καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου περὶ ψευδοῦς δηλώσεως ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα μέλος τοῦ ΚΚΕ ἢ ἑτέρας σχετικῆς ὀργανώσεως.

Ἀποκηρύσσω τὴν ψευδοκυβέρνησιν τῶν συμμοριτῶν καὶ πᾶσαν σχετικὴν ὀργάνωσιν ἥτις σκοπὸν ἔχει τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Πατρίδος μας.

Δηλῶ δὲ ὅτι πάντοτε διαθέτω καὶ θὰ συνεχίσω νὰ διαθέτω ἁπάσας τὰς δυνάμεις μου διὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδος μας.

Ἡ Δηλοῦσα
Σωτ. Ἀντιόχου

ΛΥΡΙΚΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΕΧΝΗΣ
Σήμερον ὥρα 10 μ.μ.
Τ. ΟΥΙΛΙΑΜΣ
ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ Ο ΠΟΘΟΣ
— Μὲ τὴν —
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Σταυρόλεξον ἀρ. 404

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3				■			
4						■	
5					■		
6				■			
7							
8							

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Γάλλος ποιητὴς τοῦ 19ου αἰῶνος. 2) Τὰ ἔχουμε ὅλοι ἀνεξαιρέτως. 3) Διότι (Ἀγγλικά) —Τρέχε, κύλα (ἀντ.) 4) Νῆσος τῶν Ἀντιλλῶν (ἀντ) 5) Ἡ πηγὴ τοῦ νομίσματος 600,200, 6) Μὲ κεφαλαῖον «Κ» γίνονται μονάδες βάρους, μὲ τελικὸν «Ι» μονάδες τοῦ στρατοῦ—ἀναφ. ἀντωνυμία (δοτ. πληθ.) 7) Μετέθεσαν (ἀντιστρόφως). 8) Κάτοικος μιᾶς Ἠπείρου.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Φροῦτα σπουδαῖα τοῦ καλοκαιριοῦ, 2) Ἀναστολαὶ (αἰτ); 3) Τὸ ὑψηλότερον τῶν ἐνεργῶν ἡφαιστείων τῆς γῆς, 4) Ἀντιστροφὴ νότας—408—Φωνῆεν εἰς διπλοῦν 5) Ἑλληνικὸν νησὶ (αἰτ ἀντεστ)— Στρατιωτικὸν παράγγελμα 6) Ἀρχικὰ τραπέζης — Κράτος τῆς Ἀμερικῆς. 7) Ὅπλο τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων (γενική).

Λύσις προηγουμένου

Α	Ν	Α	Ν	Ι	Α	Σ
Γ	Α	Λ	Α	Τ	Ι	Α
Γ	Ε	Λ	Ο	Ι	Ω	Ν
Ε	■	Α	Σ	Α	Ν	Ι
Λ	Ο	Σ	■	Σ	Ι	Δ
Ο	Σ	Σ	Α	■	Ω	Ε
Σ	Ι	Ω	Ν	■	Σ	Σ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Συνεταιρισμὸς Ἰχθυεργατῶν Μεσολογγίου — Αἰτωλικοῦ ἐκτίθησιν εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ τὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς Ἰουλίου, ἡμέρα Τρίτην καὶ ὥραν 11 π μ. τὴν ἐκποίησιν τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς ἑνὸς γυροβολιδίου τοῦ ἰχθυοτροφείου Πλώσταινα, ὑπολογιζομένης εἰς 1500 περίπου ὀκάδας.

Οἱ ὅροι τῆς ὡς ἄνω δημοπρασίας εἰσὶ κατατεθειμένη εἰς τὰ ἐν Μεσολογγίῳ γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς ΑΤΕ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν.

Μεσολόγγιον 9—7—49

Διὰ τὸν Συνεταιρισμὸν
Ἰχθυεργατῶν Μεσολογγίου
Αἰτωλικοῦ.

Ὁ ἀντιπρόεδρος
Πάτροκλος Καλάκης

ΘΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ
Κ. Τ. Ε. ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΠΑΤΡΩΝ - ΑΧΑΪΑΣ - ΛΟΥΣΙΚΩΝ - ΜΑΝΩΛΑΔΟΣ - ΑΝΔΡΑΒΙΔΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 175 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ), ΤΗΛ 35—02

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
Δι' Ἀνδραβίδα ὧραι 6, 15.30	Ἐξ Ἀνδραβίδας ὧραι 6, 12.
Διὰ Μανωλάδα 6, 7, 12, 16.30	Μανωλάδος 6,9.30,14.30,
Διὰ Σαγέϊκα 6, 7, 12, 17, 18	Ἐκ Σαγεΐκων 6,6.30,10,15,
Δι' Ἄνω Σουδενέϊκα 12, 17	Ἐξ Ἄνω Σουδενεΐκων 6,14
Διὰ Λουσικὰ 12 καὶ 17.30	Ἐκ Λουσικῶν ὧραι 6, 15
Δι' Ἄραξον ὥρα 17	Ἐξ Ἀράξου ὥρα 6
Διὰ Ριόλον » 17	Ἐκ Ριόλου » 6
Δι' Ἄρλα » 17	Ἐξ Ἄρλας » 6
Διὰ Μαζαράκι » 17	Ἐξ Μαζαρακίου » 6
Διὰ Μετόχι » 17	Ἐξ Μετοχίου » 6
Δι' Ἀχαΐαν — Ἀλισσὸν — Καμίνια 6, 7, 9 30, 11, 12.30, 15.30, 17, 18, 19	Ἐξ Ἀχαΐας — Ἀλισσοῦ — Κ μενίων 6, 7, 8, 11, 17 καὶ 19

Τὰ ἀνωτέρω δρομολόγια ἰσχύουν ἀπὸ 9ης Ἰουλίου
Τὰς Κυριακὰς δὲν ἰσχύουν
ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΔΙ' ΕΚΔΡΟΜΑΣ
Τιμαὶ λογικαί. Ἐξυπηρέτησις — ἄνεσις
(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Πανταννάσσης 48 τηλ. 22—58

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φεραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 127.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερμα λόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φ λοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Ὁ ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυ τιολόγος δέχεται καθ' ἑκάσ 4—8 ἐν τῷ ἰατρείῳ του Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει τηλ. 35-58

Ὑφάσματα
Α)ΦΩΝ Σ. ΚΑΛΥΒΑ
ΓΩΝΙΑ
Ρήγα Φεραίου - Γεροκωστοπούλου
Ἡ μεγαλυτέρα συλλογὴ
θερινῶν εἰδῶν
ΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΙ ΤΙΜΑΙ

Ζητήσατε ἐπιμόνως τὰς
Λεμονάδες
ΘΑΥΜΑ
Ἐργοστασίων
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΙΛΑΒΑ
ΙΩΝΙΑΣ 7
Τηλέφωνα 28—94, 21—48, 20—77

ΝΕΟΝ ΛΙΣΩΗΡΟΠΟΙΕΙΟΝ - ΧΡΩΜΤΟΠΛΕΙΟΝ ΚΑΙ
Ἐργοστάσιον Συρματοπλεγμάτων
ΗΛΙΑ ΚΙΟΥΣΗ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 112 — ΤΗΛ. 30—30
Ἅπαντα τὰ εἴδη Οἰκοδομῶν. Γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ πάσης φύσεως σιδηρικά, ἐλαιοχρώματα, χρώματα, βερνίκια κλπ. Συρματοπλέγματα δικτυωτὰ ἐκ σύρματος γαλβανισμένου εὐρωπαϊκοῦ διὰ περιφράξεις, ποταμοὺς σουμιέδες κλπ. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΦΑΝΤΑΣΤΩΣ ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΚΑΙ ΦΡΙΚΩΔΩΣ ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὅσα δὲν γνωρίζουν καὶ πρέπει νὰ μάθουν ὅλοι οἱ σταφιδοπαραγωγοί. Ἐσωτερικὴ τομὴ τοῦ σταφιδικοῦ. Ἕνα μέτρον ποὺ ἠμπορεῖ νὰ βελτιώση σχετικῶς τὸ ἀδιέξοδον τῆς τρομερᾶς κρίσεως

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ποῖον παρασύρει καὶ τὰς ἑκατοντάδας τῶν χιλιάδων τῶν σταφιδοπαραγωγῶν μετὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των. Ζητεῖ τὴν βοήθειαν παντὸς διὰ τὴν ἀνόρθωσιν, διὰ τὴν ἀναστήλωσίν της.

4) Ὅτι ὁ Δημόσιος προϋπολογισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὡς εἴπομεν, «ἐκρεμάσθη ἡ σταφίδα μας» ἀναμφισβητήτως δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν βαστάση ἐπὶ συνεχῆ μακρὰ ἔτη. 5) Ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ εἶναι δυσχερέστατον, ἂν μὴ ἀδύνατον, νὰ φθάση τὰ προπολεμικὰ ἀκόμη ὅρια. (Σχετικῶς θὰ ἀναφέρωμεν τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Ντένις Φρίντζεραλ Διευθυντοῦ τροφίμων καὶ Γεωργίας τοῦ σχεδίου Μάρσαλ) καὶ 6) ὅτι ἀντιθέτως ἡ παραγωγὴ θὰ αὐξάνεται καὶ συνεπῶς τὰ πλεονάσματα—ποὺ εἶναι ἡ αἰτία ὅλου τοῦ κακοῦ—θὰ πληθύνωνται ἐπικινδυνωδέστατα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σκέψεων κινούμενοι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι πάντες ἵνα συνεισφέρωμεν ὅ,τι ἕκαστος δύναται ἐκ τῶν γνώσεών του καὶ τῆς πείρας του, διὰ τὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἀναστήλωσιν τοῦ εἴδους. Ἡμεῖς, ἐκτελοῦντες καθῆκον, ὡς τὸ αἰσθανόμεθα, ἐρχόμεθα μετὰ θάρρους εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέτρων ἑνὸς συστήματος, ἑνὸς σχεδίου ἀναστηλώσεως τῆς σταφίδος τῆς καταπεσούσης. Τοῦτο ἐφεξῆς θὰ ἀναγράφωμεν χάριν συντομίας μὲ τὸ σύμπλεγμα: «ΣΑΣ».

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ «ΣΑΣ»

Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα εἰσηγούμεθα διὰ μίαν σχετικὴν πρόοδον τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματός μας εἶναι τὰ ἑξῆς: Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν λέξιν «σχετικὴν» διότι ἀπόλυτος πρόοδος δὲν εἶναι δυνατὴ διότι «ἀφήσαμεν καὶ ἐπαράγινε τὸ κακό».

Τὰ προτεινόμενα μέτρα τοῦ ΣΑΣ εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ καθιέρωσις ἐφεξῆς νέας γραμμῆς σταφιδικῆς ἐν γένει κινήσεως τῶν πωλήσεων ἐσωτερικῶς διὰ τοῦ καθορισμοῦ δυαδικῆς τιμῆς ἀσφαλείας τῆς σταφίδος.

2) Ἡ ἀποτίναξις τῆς διπλῆς δουλείας ὑπὸ τὴν ὁποίαν στενάζει καὶ καταθλίβεται τὸ εἶδος ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν.

3) Ἡ πᾶση θυσίᾳ καὶ διὰ παντὸς τρόπου καὶ μέσου προώθησις τῆς ἐξαγωγῆς. Ἄνευ τούτου εἶναι ἀδύνατον καὶ ἡ παρελαχίστη πρόοδος τοῦ ζητήματος.

4) Ἡ παρὰ τοῦ κράτους συνεχὴς ἐνίσχυσις τοῦ προϊόντος τοὐλάχιστον μέχρις ὅτου τοῦτο τακτοποιήση τὸ νομισματικὸν καὶ δημοσιονομικὸν πρόβλημά του.

5) Ἡ στενὴ παρακολούθησις τῶν τιμῶν τοῦ διεθνοῦς συναγωνισμοῦ καὶ ὁ ἀνάλογος πρὸς ταύτας καθορισμὸς τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος.

7) Ἡ λειτουργία μιᾶς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοὺς ἁρμοδιωτέρους ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὑπουργείων ἢ καὶ τῆς ΑΤΕ, διὰ τὴν κατεύθυνσιν καὶ παρακολούθησιν τῆς καθοριστέας σταφιδικῆς γραμμῆς, ἐφ' ὅσον τὸ προϊὸν θὰ ἀποκτήση πλήρη ἐλευθερίαν κινήσεων ὡς θὰ ἐκτεθῆ.

Συνιστᾶται ἐν τέλει, ἡ ἀντίστασις εἰς πᾶσαν δημαγωγίαν, κατὰ τὸ στάδιον τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία δυστυχῶς, θὰ εἶναι μακρά. Πρέπει νὰ λέγεται ἀδυσκολεύτως ἡ ἀλήθεια, διότι αὕτη καὶ μόνον μπορεῖ νὰ βοηθήση εἰς τὸ καλόν, εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ζητήματος.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΜΕΤΡΩΝ ΔΥΑΔΙΚΗ ΤΙΜΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἐπιθυμοῦμεν ζωηρῶς νὰ διατυπώσωμεν ἐγκαίρως—πρὸ τοῦ *Αὐγούστου* ἑ.ἑ. τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῶν προτεινομένων μέτρων ποὺ πρέπει νὰ συζητηθοῦν εὐρύτατα διὰ νὰ ληφθοῦν σχετικῶς ἀποφάσεις.

Περιοριζόμεθα μόνον νὰ τονίσωμεν: α) ὅτι ἡ γενικὴ οἰκονομία τῆς σταφίδος ἐπιβάλλει τὴν καθιέρωσιν, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ἑ.ἑ. τοῦ μέτρου τῆς Δυαδικῆς τιμῆς ἀσφαλείας αὐτῆς β) ὅτι τὸ βασικὸν τοῦτο μέτρον ἀποδίδει πλήρη τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ προϊόν, γ) ὅτι θέτει ἐπὶ τῆς πρεπούσης καὶ δικαιοτάτης θέσεως τὸ σταφιδικόν, δ) ὅτι ἐξασφαλίζει ἀπολύτως καὶ ταχύτατα τὴν συγκέντρωσιν τῶν ποσῶν ποὺ προορίζονται διὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ ε) ὅτι ἐνέχει τεράστια ὠφελήματα ἔναντι οὐχὶ ὑπολογιστέας ζημίας ὡρισμένων παραγωγῶν, τῶν παραγωγῶν ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ κτήματα παράγουν πλέον τῶν 600 λιτρῶν κατὰ στρέμμα. Ἀλλὰ μήπως ἐκ τούτων, ἄλλωστε δὲν προέρχονται τὰ πλεονάσματα τῆς σταφίδος;; Μήπως δὲν ὑπῆρχαν τὰ πλεονάσματα ταῦτα ἡ αἰτία ὅλου τοῦ κακοῦ, ὡς ἐξετέθη, τῆς φρικωδῶς ἀπελπιστικῆς καταστάσεως;; Μήπως τὸ ζήτημα τῶν πλεονασμάτων δὲν εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω τοῦ ζητήματός μας, ὅταν ρυθμισθοῦν τὰ νομοθετικά μας πράγματα;

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ. Διὰ νὰ γίνωμεν σαφῶς ἀντιληπτοὶ λαμβάνομεν ὡς δεδομένα: 1) ὅτι ἡ νέα παραγωγὴ θὰ φθάση τὰ 84 ἑκατ. ὀκάδας (ἤτοι 226 ἑκατ. λίτρας) ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον 170 ὀκ. κατὰ στρέμμα—τὰ στρέμματα ὑπολογίζομεν εἰς 500 000 — 2) ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ θὰ ὑπολογισθῆ, μετὰ ἑνὸς περιθωρίου, ἐπὶ πλέον 15—20 ο)ο, εἰς 50 ἑκατομ. ὀκάδας (133 ἑκατ. λίτρας) 3) ὅτι ἡ τιμὴ ἀσφαλείας δι' ὅλην τὴν σταφιδοπαραγωγὴν θὰ εἶναι δρχ. 2500 κατ' ὀκᾶν διὰ τὴν μέσην ποιότητα Ἀμαλιάδος (ὅση καὶ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου) 4) ὅτι καθιεροῦται τὸ ἀνεπιθύμητον εἰς ὅλους μέτρον τῆς ἀναγκαστικῆς συγκεντρώσεως! ὡς ζητεῖ τοῦτο ὁ ΑΣΟ καὶ 5) ὅτι ἕνας παραγωγὸς τῆς Ἀμαλιάδος καλλιεργῶν 10 στρέμματα παρήγαγε 5000 λίτρας σταφίδος ἤτοι 1875 ὀκάδες (500 λίτραι κατὰ στρέμμα).

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ παραγωγὸς Ἀμαλιάδος, παραδίδων τὴν σταφίδα του ὁλόκληρον εἰς τὴν συγκέντρωσιν θὰ λάβη (1875 χ2500) Δραχ. 4 687.500.

Ἐὰν, ὡς προτείνομεν, καθορισθῆ ὥστε ὁ παραγωγὸς οὗτος νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ παραδώση ΜΟΝΟΝ 100 ὀκάδες, κατὰ στρέμμα, ἀλλὰ εἰς τὴν τιμὴν τῶν δρχ. 2938, κατ' ὀκᾶν, θὰ λάβη ἐπὶ 1000 ὀκ. δρχ. 2 938.000.

Θὰ τοῦ μείνουν ὅμως ἀκόμη καὶ 875 ὀκάδες. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ πωλήση εἰς οἱανδήποτε εὕρισκει καλλιτέραν τιμὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν βιομηχανίαν εἰς τὴν τιμὴν ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένη αὕτη νὰ ἀγοράζη, τῶν δραχ. 2000 κατ' ὀκᾶν.

Ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν 875, ὡς ἄνω, ὀκάδων πρὸς δραχ. 2000 θὰ λάβη δραχ. 1 750.000.

Ἂν προσθέσωμεν καὶ ὅσας θὰ λάβη ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν θὰ λάβη ἐν συνόλῳ δρχ 4 688.000

Δηλαδὴ θὰ λάβη ΑΚΡΙΒΩΣ ὅσα θὰ ἐλάμβανε καὶ ἂν παρέδιδεν ὁλόκληρον τὴν παραγωγὴν του εἰς τὴν συγκέντρωσιν.

Πιστεύομεν ἀδιστάκτως ὅτι ὁ καθένας ἐννοεῖ ὅτι, οἱαδήποτε τιμὴ ἀσφαλείας ὁρισθῆ, διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναλόγου δυαδικῆς τιμῆς (ἢ διαφορικῆς τιμῆς) οἱ παραγωγοὶ μέχρι 500 λιτρῶν, κατὰ στρέμμα πάντοτε θὰ λαμβάνουν τὰ ἴδια χρήματα, ὡς ἐὰν παρέδιδον ὁλόκληρον τὴν παραγωγὴν των, εἰς μίαν τιμὴν εἰς τὴν συγκέντρωσιν.

ΕΠΕΞΗΓΟΥΜΕΝ περισσότερον τὸ ζήτημα τῆς ἐννοίας τῆς Δυαδικῆς τιμῆς. Διαχωρίζομεν τὴν οἱανδήποτε τιμὴν ἀσφαλείας εἰς δύο τμήματα 1) τὸ Πρῶτον τῆς σταφίδος ποὺ θὰ ἐξαχθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὲ τὴν μεγαλειτέραν τιμὴν καὶ 2) τὸ Δεύτερον. τῆς σταφίδος τῶν πλεονασμάτων, μὲ τὴν μικροτέραν.

Αἱ δύο αὗται τιμαὶ εἶναι αἱ ἑξῆς ἐπὶ τῶν ὡς κάτω τιμῶν ἀσφαλείας.

Τιμὴ ἀσφαλείας	Δυαδικὴ Τιμὴ Πρῶτον	Δυαδικὴ Τιμὴ Δεύτερον
(Δραχμαὶ κατ' ὀκᾶν)		
2500	2938	2000
2600	3125	2000
2750	3407	2000
2900	3688	2000
3000	3875	2000

Ἡ ἐσωτερική, ὡς ἀνωτέρω, τιμὴ τοῦ σταφιδικοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀνωτέρων γνώσεων γιὰ νὰ γίνη ἀντιληπτή. Οὔτε εἶναι ἀποτέλεσμα φιλοσοφικῶν παρατηρήσεων. Εἶναι, ἁπλούστατα, ἡ ἐξήγησις τῆς κινήσεως τῆς σταφίδος διὰ τοῦ ΑΣΟ.

⁂

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου εἰς τὸ μέλλον τίθεται ἐπὶ τῆς πρεπούσης καὶ δικαιοτέρας θέσεως τὸ σταφιδικόν, ὡς εἴπομεν. Οὐδείς, ἀπολύτως, ΟΥΔΕΙΣ ἐκ τῶν παραγωγῶν, ὧν τὰ κτήματα ἀποδίδουν μέχρι 500 λιτρῶν, κατὰ στρέμμα (καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων δύναται νὰ ὑπολογισθῆ εἰς τὰ 85ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν παραγωγῶν). Οὐδείς, ἐπαναλαμβάνομεν, ἔχει νὰ ζημιωθῆ, ἀντιθέτως ἔχουν νὰ ὠφεληθοῦν πάρα πολλά, ὡς θὰ ἐκθέσωμεν προχωροῦντες. Ἐπίσης τὸ Κράτος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς, «ἔχει κρεμαστῆ» ἡ σταφίδα, δὲν ἔχει ζημιωθῆ οὔτε δραχμὴν μίαν περισσότερον ἀπὸ ὅτι ζημιοῦται ὡς ἐξεθέσαμεν διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς μιᾶς τιμῆς ἀσφαλείας.

Ἐὰν τὸ Κράτος δὲν θελήση νὰ θεσμοθετήση τὴν προτεινομένην γραμμὴν μελλοντικῆς κινήσεως τῆς σταφίδος, ἀμέσως μάλιστα, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ἑ.ἑ. τοῦτο θὰ σημαίνη ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ οὔτε τὴν σχετικὴν εὐημερίαν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν οὔτε τὴν πρόοδον τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, οὔτε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ εἴδους ὡς ζητεῖ καὶ τὸ Σχέδιον Μάρσαλ ἀκόμη. Μὲ τὴν ἄρνησίν του θὰ ἀποδείξη ὅτι προτιμᾶ τὴν δουλείαν καὶ τῆς σταφίδος καὶ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν. Ἄλλη ἑρμηνεία δὲν χωρεῖ πρέπει νὰ τονισθῆ τοῦτο καθαρά.

Εἰς τὸ ὑπάρχον Κτηματολόγιον δύναται θαυμάσια καὶ ἀποτελεσματικώτατα νὰ στηριχθῆ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προτεινομένου μέτρου, τῆς Δυαδικῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, μὲ τὴν τιθεμένην βάσιν τῶν καλλιεργουμένων παρ' ἑκάστου σταφιδοπαραγωγοῦ στρεμμάτων διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ στρέμμα, ΠΡΩΤΟΥ τμήματος τῆς Δυαδικῆς τιμῆς τῆς καὶ μεγαλειτέρας.

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Δεχόμεθα ὅτι ὁ σταφιδικὸς κόσμος ἐκρατήθη ὑπὸ συνεχῆ μορφινισμὸν ὡς σοφώτατα παρατηρεῖ ὁ κ. Χ. Θεοδωρόπουλος, διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, μέλος τῆς Εἰδικῆς Ἐπισήμου Προπαρ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Σταφιδικοῦ τῷ 1936.

Σήμερον εἶναι ὑπέρτατος ἀνάγκη νὰ ἀφυπνισθῆ καὶ νὰ ἀντικρύση τὴν ὠμὴ πραγματικότητα, τὴν θλιβερὰν σταφιδικὴν κατάστασιν, ὡς διεμορφώθη μοιραίως. Ἐπιβάλλεται, ἐν γνώσει τοῦ ζητήματός του, νὰ ἁρπάση καὶ νὰ κρατήση ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς σχετικῆς προόδου τοῦ ζητήματός του ὑπὸ τὸ ἔμβλημα τῆς Δυαδικῆς τιμῆς.

Τονίζομεν τελευταῖον ὅτι χρειάζεται μία γενικὴ συγκίνησις, ἕνας πραγματικὸς εἰρηνικὸς συναγερμὸς ὅλων σταφιδοπαραγωγῶν διὰ παρακολούθησιν καὶ ἔκδοσιν ἀποφάσεων των, ὡς ἀξίζει ὡς πρέπει. Οἱαδήποτε ἀμέλ θὰ ξεσπάση εἰς τὰς κεφαλὰς ὅλων μας συν μως... Τότε δὲν θὰ ἔχωμεν νένα δικαίωμα νὰ παραπονο μεθα ἐναντίον οὐδενὸς πα μόνον ἐναντίον τοῦ ἰδίου ἑα τοῦ μας!!

Πρέπει συναφῶς, νὰ τονι καὶ τοῦτο: Οἱοιδήποτε καὶ κυβερνοῦν διὰ νὰ ψηφίσουν νόμον ἔχουν ἀνάγκην τῆς σχύσεως πρὸς τοῦτο τῆς τ ως τῶν πολιτῶν ποὺ πρόκει νὰ βοηθήση ὁ νόμος. Δηλαδὴ σταφιδοπαραγωγοί, ἐπὶ προκειμένου εἶναι ἀνάγκη ὅσον ἐννοοῦν καλὰ τὸ ζήτη των, πρέπει ἀπαραιτήτως συνέλθουν εἰς εἰδικάς, κα κοινότητας συγκεντρώσεις, συνεστήσαμεν ἐν ἀρχῇ καὶ μ σύσκεψιν, ἐκδώσουν ἀποφάσεις των. Τ ἀποφάσεις των ταύτας πρέ νὰ δημοσιεύουν εἰς τὸν πον καὶ νὰ παρακολουθοῦ τὴν ἐκτέλεσίν των. Εἰς τὴν τέλεσιν πρέπει, ὡς ἀξίζει νὰ πιμείνουν ἀνυποχωρ τως καὶ πεισμόν

Οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ πρ πει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των βαρῶς ὅτι ἡ ψήφισις νόμ προοδευτικῶν τοῦ σταφιδ θὰ συναντήση ἀντιδράσεις μ γίστας, αἱ ὁποῖαι μόν ἀπὸ τὸ συνεχὲς καὶ ἔντονον ἐ διαφέρον των καὶ τὴν παρακο λούθησιν τῆς ἐκτελέσεως τ ἀποφάσεων των εἶναι δυνατ νὰ ἀντιπεριστα θοῦν.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ)5

Εἰς τὸ ἑπόμενον. Ἡ ἀποτίναξ τῆς διπλῆς δουλείας ὑπὸ τ ὁποίαν στενάζει ἡ σταφιδ παραγωγὴ ἀπὸ μακρᾶς σει ἐτῶν.